

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΩΡΑΙΩΝ ΦΩΝΩΝ

"Έτσι ώνομάστηκε ένα μικροίδρυμα στό Hess (κοντά στό Nijmegen) που κατέχει σπάνιες πιά πολλές πλάκες γραμμοφόνου οι οποίες διέσωσαν άπό τη λήθη παλιές δοξασμένες φωνές. Ανάμεσα στις πλάκες αυτές βρίσκονται οι άρχαιότερες φωνοληψίες πού ξειναν. Καταπληκτική έντονωση αφίνουν άκομη καλ σήμερα οι έρμηνεις τής περιόδημης Λιλής Λέμαν, δύτας καὶ οἱ δριες, πρύ τραγούδησεν ἡ Ἀντελίνα Πάττι πού γιὰ πρώτη φορά στάθηκε μπρός στό μικρόφωνο δταν η:αν 62 έτῶν. Καὶ δύμας οι πλάκες αυτές, πού δὲν μπορεῖ παρά νδχουν καὶ κάποιες ἀτέλειες, ἀν ληφθῆ ὅν' δψιν ἡ ἐποχὴ τῆς φωνοληψίας, θαυμάζονται άκόμα γιὰ τὴν διφογή τεχνική τῆς ὀντανοῦς πρό πάντων καὶ γιὰ τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ τόνου πού πέρνεται σωτερά ἀπὸ τὴν ὄρχη. Έτος μποροῦν νὰ δύσουν μιὰ κάποια ἰδέα καὶ τοῦ φυσικοῦ ωλικοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς τέχνης πού διέθετε ἡ μεγάλη καλλιτέχνις πού εἶχε καταπλήξει τὸν Ροσσίνι. Επίσης στὰ παράξενα τῆς συλλογῆς αὐτῆς ἀντικούν καὶ οἱ δριες πού τραγούδησε ὁ εὐνουχισμένος καθηγητής Moretti πού μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ διατήρησε μιὰ ἀξιόλογη φωνή σοπράνο. Ασφαλῶς θὰ είγαν ἀπὸ τοὺς τελευταίους πού δύτηκαν ν' ἀγοράσουν τὸ προνόμιο αὐτὸ μὲ μιὰ τέτοια θυσία.

Ανάμεσα στὶς 150 πλάκες τοῦ Καρούζο, πού ἔχει τὸ μουσεῖο βρίσκεται καὶ μιὰ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀξιόπροσεχτη γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἀλλοῦ, ἐπειδὴ διεγάλως τενόρος ἀπαγόρευσα τὴν κυκλοφορία τῆς. Παρουσιάζει, δοσ καὶ ἀν αὐτὸ φαινεται ἀπίστευτο, τὸν Καρούζο ὡς ... βαθόφωνο, δταν μὲ μιὰ ἀληθινὰ βελούδινη φωνή τραγούδησε τὴν δρια τοῦ μπάσουο στὴν Βοέτη τοῦ Πουτσίνι. Η δρια αὐτὴ ἀπαθανατίζει δχι μόνο κάτι παράξενο μᾶ καὶ μιὰ ώραια πρᾶξη, γιατὶ τραγούδηθηκε γιά νὰ μη ματαιωθῇ μιὰ παράσταση, καὶ νὰ πῶς : "Ηταν στά 1915. Ο Καρούζο βρισκόταν στή Νέα Υόρκη. Ἐξαφανίσθηκε στὸ μπάσουο τοῦ θιάσου Gegurola καὶ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς πού δεχόταν νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ο μόνος πού, περιφρονῶντας κάθε πιθανό κίνδυνο τόλμησε νὰ τὸ κάνη ήταν δ Καρούζο.